

Ewa i Włodzimierz Bagińscy

Fotografie współczesne Iwona Bagińska

Cmentarz parafialny w Piasecznie

Historia cmentarza

Dawniej tradycyjnie grzebano zmarłych przy kościołach. Zwyczaj taki wprowadził Sobór Rzymski z 1059 r., nakazując w czasie budowania kościołów zostawianie wokół nich przestrzeni grzebalnej. W dawnych czasach groby nie miały charakteru trwałego, często nie stawiano na nich nawet krzyży. W tym samym miejscu, wraz z upływem czasu, chowano kolejnych zmarłych. Osoby znaczniejsze upamiętniano tablicą epitafijną lub nagrobkiem w kościele. Zwyczaj stawiania krzyży na cmentarzach przykościelnych wywodzi się z przełomu XVIII i XIX w. W tym samym okresie coraz powszechniej dostrzegano problemy wynikające z tej wielowiekowej tradycji. Cmentarze były przepełnione, nie miały możliwości powiększenia, powodowały zagrożenie epidemiczne i nieznosny dla wszystkich fetor. Grzebanie zmarłych stanowiło taki sam problem w różnych miastach tak w Paryżu, jak i w Warszawie. We Francji już w 1776 r. specjalny edykt króla Ludwika XVI kładł kres pochówkom na cmentarzach przykościelnych. Edykt ten bardzo szybko został przetłumaczony na język polski, bo problem doskwierał też polskim miastom. Pierwszymi, którzy w Warszawie podjęli myśl o założeniu cmentarza

za miastem byli zakonnicy ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy, którzy dysponując obszernymi gruntami próbowali ok. 1745 r. podjąć, jednak bez powodzenia, taką budowę. Do inicjatywy wrócił w sierpniu 1770 r. marszałek wielki koronny Stanisław Lubomirski. Alarmował on: „Od wielu mieszkańców z pobliskości cmentarzów, miejsc ku grzebaniu zmarłych destynowanych, mam nieustanne użalenia, iż mnóstwo pogrzebionych w zacisku miejsc do tego wyznaczonych, w opasanych i wysokich murach, z zamknięciem zdrowego powietrza, świeżej nie dopuszczając wentylacji, sprawują fetor nader przykry i zepsucie aury w zdrowiu szkodzącej, ci jest mi potwierdzeniem, przez delegowanych ode mnie do weryfikacji”. Apel kierował do władz kościelnych, aby wzorem innych krajów, zwłaszcza Francji, wyznaczyć nowe miejsca na cmentarze. Inicjatywę Lubomirskiego podjął, choć z pewnym opóźnieniem, biskup Andrzej Stanisław Młodziejowski. Z jego inspiracji księża misjonarze warszawscy w 1783 r. poświęcili cmentarz „Świątokrzyski”. Przez długi czas trudno było jednak przekonać wiernych do zaakceptowania nowego miejsca pochówków. Sprzeciw budziło chowanie

„Smentarz” na planie Piaseczna z 1825 r. Wg Bartoszewicz A., Bartoszewicz H., *Kartografia miast Mazowsza i ziemi dobrzyńskiej do końca XIX wieku*, Warszawa – Pułtusk, 2006.

Plan gruntów wywłaszczonych przy cmentarzu, pod budowę linii kolejowej do Góry Kalwarii z 1899 r. Archiwum Państwowe m.st. Warszawy, Kancelaria Marka Borkowskiego notariusza w Warszawie, 1899, załącznik przy akcie nr repertorium 4752.

13. 1917 – Leopold Klauss.
Nagrobek weterana powstania styczniowego.

14. Kwatera Zgromadzenia Sióstr Pasterzanek.

16. Zofia Regiel i Antoni Regiel, rodzina Stanisława Regiela właściciela młyna w Sokolimowie, ofiary napadu rabunkowego. Nagrobek z piaskowca z płaskorzeźbą przedstawiającą anioła modlącego się pod złamanym drzewem. Pomnik wykonała firma: B. Sypniewski, Warszawa, ul. Powązkowska 28.

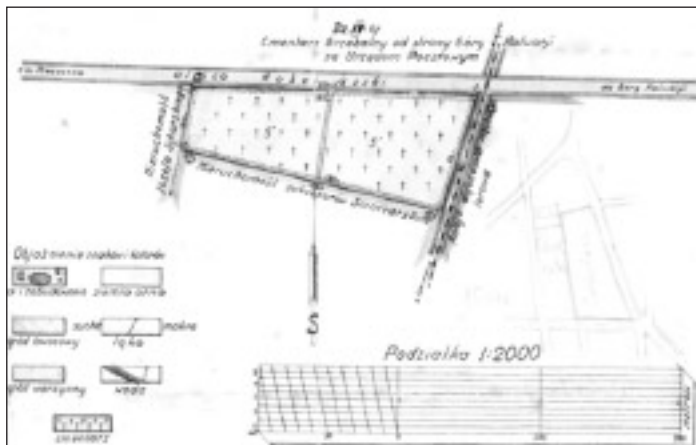
Sektor IV

15. 1956 – pilot Tadeusz Rajski, zginął w czasie lotu ćwiczebnego.

17. Grób Rodziny Skorko. Symboliczne epitafium zamordowanego w Katyniu dr medycyny Aleksandra Skorko.

Fragment „Planu sytuacyjnego gruntów należących do Kościoła Rz. Katolickiego obrządku łacińskiego w m. Piasecznie” z 1928 r. Archiwum parafii św. Anny.

Fragment zachodniej części cmentarza. Lata 30. XX w. Wysoki krzyż i sąsiadujący z nim pomnik obecnie nie istnieją.

Kondukt pogrzebowy ks. proboszcza Antoniego Kukalskiego, w drodze na cmentarz. Ulica Kościuszki, 1938 r.

Cmentarz na planie sytuacyjno-wysokościowym Piaseczna, zatwierdzonym orzeczeniem Wojewody Warszawskiego z 30 III 1937 r. Archiwum Państwowe m.st. Warszawy. Oddział w Grodzisku Mazowieckim, Akta miasta Piaseczna.

Uczestnicy pogrzebu proboszcza. Bramę przekracza poczet sztandarowy Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Po prawej stronie stoi ówczesny burmistrz i prezes tej organizacji Mieczysław Markowski.

zmarłych „w polu” traktowane jako „psi pochówki”. Upředzenia wiernych zostały przełamane dopiero w 1788 r. wraz z pogrzebem biskupa smoleńskiego ks. Gabriela Wodzyńskiego, który polecił w testamencie, aby go pochowano na tym właśnie cmentarzu. Nowe prawo: „Uniwersał dla Miast Wolnych względem cmentarzy i szlachtuzów” ogłosiła 18 lutego 1792 roku Komisja Policji Obojga Narodów. Przepisy tam zawarte zawierały zakaz chowania zmarłych przy kościołach i nakaz zakładania nowych, większych cmentarzy pozamiejskich. Akcja miała być przeprowadzona w krótkim czasie, bo do 1 maja 1792 r. i dotyczyła wszystkich wyznań. Rozporządzenie widocznie nie było respektowane, skoro jego treść powtórzono w dokumencie z 21 marca 1793 r. pt. „Urządzenie względem ciał umarłych”. Na bieg procesów zakładania cmentarzy miały jednak wpływ losy kraju i kolejne rozbiory Polski. Piaseczno wraz z Warszawą i znaczną częścią Mazowsza znalazło się pod panowaniem pruskim. W Prusach obowiązywał, wydany przez króla Fryderyka Wielkiego w 1777 r., zakaz grzebania zwłok w mieście. Dekret władz zaborczych nakazał – ze względów higienicznych – przeniesienie wszelkich pochówków poza obręb miast.

Dokładnej daty powstania cmentarza piaseczyńskiego nie znamy. Jego początki mieszczą się w przedziale lat 1796–1806. Wytyczono go zgodnie z obowiązującym wówczas prawem poza zabudową miasta, „w polu”. Cmentarz założono na gruntach należących od średniowiecza do parafii w Piasecznie, a ciągnących się pasem od Dąbrówki do Żabieńca.

W początkach XIX w. do parafii św. Anny oprócz Piaseczna należały: Chylice, Chyliczki, Dąbrówka, Lesznówola, Ludwigród (Józefosław), Nowa Iwiczna, Nowa Wola, Piasecka Wieś, Skolimów, Stara Iwiczna i Świniary (Orężna). Zmarli z tych miejscowości chowani byli na nowym cmentarzu.

W parafii spisywano akty stanu cywilnego zgonów i prowadzono księgi pokładnego. W archiwum parafialnym zachowały się dwie z nich, obejmujące lata 1819–1854 i 1855–1890. W zasadzie miały charakter ksiąg rachunko-

wych. Wpisywano do nich imiona i nazwiska zmarłych oraz wysokość kwoty uiszczonej za pochowanie na cmentarzu. Pieniądże pozyskane z tego źródła wydawane były na cele cmentarne.

Z ksiąg dowiadujemy się, że w 1822 r. przeprowadzano reperację parkanu cmentarza nowego w polu. Wówczas postawiono bramę drewnianą i pomalowano ją na czarno. W latach 1823–1826 gromadzono materiały i postawiono parkan od strony wschodniej (dzisiejsza ulica Kościuszki). Między 1825 a 1828 r. przeprowadzono przez Piaseczno trakt rządowy do Puław, który przebiegał w bliskim sąsiedztwie cmentarza. Być może spowodowało to odstąpienie od planu reperacji pierwotnego ogrodzenia na rzecz wzniesienia nowego, tylko z jednej strony. Reperacji „ściany” od południa dokonano w latach 1827–1828. Nowe, drewniane ogrodzenie spaliły wojska rosyjskie, podczas obozowania pod miastem w 1831 r., w czasie powstania listopadowego. W wydatkach z pokładnego w 1832 r. pojawia się pozycja „Dziadom na exhumację kości z cmentarza na gościniec przez Rząd przeznaczonego 16 zł”. Na nowe, drewniane ogrodzenie parafianie piaseczyńscy zdobyli się dopiero w 1839 r.

Dzielenie terenu cmentarza na kwatery nakazały przepisy wprowadzone w Królestwie Polskim w 1846 r. Wprowadzono też wówczas pojęcie grobów „stałych” z nagrobkami i „czasowych” – ziemnych z krzyżami drewnianymi. Nowe uregulowania określały okoliczności zamykania cmentarza, zapewniając ich „nietykalność” przez lat 40 od momentu „zwinięcia”. Ustalono, że pogrzeb powinien nastąpić najpóźniej w dwie doby od zgonu. Po raz pierwszy zalecono sadzenie drzew i krzewów na cmentarzach.

Podczas inwentaryzacji majątku kościelnego w Piasecznie, przeprowadzonej w 1857 r., opisano też nekropolię: „Cmentarz grzebalny w polu. W roku 1839 r. nowo przez parafian oparkaniony w słupy dębowe ocapiony, bramą, furtką i zamkami opatrzonej, na tym cmentarzu znajduje się krzyż nowy. Grabarnia czyli kosnica nowa łąkami pokryta, oknem usklnio-

Pogrzeb proboszcza Kukalskiego. Przed złożeniem trumny do grobu.

Zakład pogrzebowy Stanisława Paliwody przy Placu Piłsudskiego 4. Okres okupacji niemieckiej.

Warsztat trumniarski Stanisława Paliwody przy ul. Kościuszki 29. Parterowy budynek drewniany z szyldelem, z namalowaną trumną. W tym miejscu jeszcze dziś mieszkańcy Piaseczna wieszają klepsydry.

Wystrój grobu w alei głównej po pogrzebie w 1945 r. Regina z Sierańskich Kijewska zmarła w piwnicy domu, w Warszawie 18 VIII 1944 r. Pogrzeb powtórny po ekshumacji.

Karawan firmy Stanisława Paliwody, zlikwidowanej pod koniec lat 40. XX w.

Kwaterna wojenna przed 1959 r.

na, opatrzona drzwiami i zamkiem”. Wystawiono ją około 1837 r. Po wielu latach użytkowania, w 1873 r. parafia zatrudniła cieślę do remontu „trupiarń”. Zlecono mu wymianę posadzki, naprawę drzwi i wstawienie kraty. W następnym roku gubernator warszawski zezwolił na postawienie dwóch nowych, drewnianych krzyży w miejsce starych.

W listopadzie 1881 r. postanowiono zbudować ceglany mur na miejscu drewnianego płotu. Wójt gminy Piaseczno wystąpił do Naczelnika Powiatu Warszawskiego o zatwierdzenie kosztorysu na kwotę 2134 rubli. Rząd Gubernialny Warszawski w maju 1882 r. wyraził zgodę na zbiórkę składki wśród mieszkańców parafii wyznania rzymskokatolickiego. Określił, że ogrodzenie nie powinno być niższe niż 7 futów (około 2,10 m) i nie za wysokie, aby nie tamowało wiatru. Wójt miał uczestniczyć w sporządzeniu rozkładu składki pod nadzorem komitetu, liczącego kilkunastu parafian. Pieniądze zbierano wśród właścicieli nieruchomości w Piasecznie, a we wsiach od właścicieli majątków, rolników, rzemieślników i karczmarzy.

Wójt gminy Piaseczno skierował pisma do tych gmin, w granicach których położone były miejscowości należące do parafii piaseczyńskiej. W odpowiedzi nadesłano spisy miejscowości z podaniem liczby obywateli, którzy powinni uczestniczyć w zbiórce. Przy okazji można zaobserwować, jak zwiększyła się ilość miejscowości na obszarze parafii.

Gmina Jazgarzew: Wola Piasecka – 25 katolików (18 rolników, 6 robotników i stolarz).

Kwatera wojenna przed 1959 r.

Gmina Wilanów: Dąbrówka – 24 (21 rolników, dzierżawca wiatraka, karczmarz i cieśla). We wsi Mysiadło włościan wyznania rzymskokatolickiego nie było.

Gmina Nowo-Iwiczna: Staro-Iwiczna – 8 rolników, Nowa Wola – 29 rolników, Lesznów – 35 rolników, karczmarz i właściciel wiatraka, Janczewice – 13 rolników i karczmarz, osada Podgórze – 1 rolnik, Kolonia Lesznów – 5 rolników i karczmarz, Orężna – 4 rolników, osada Jazgarzewszczyzna – 1 rolnik, Siedliska – 6 rolników, Czarnów – 14 rolników, Wierzbno – 10 rolników, Chylice – 24 rolników, Chyliczki – 8 rolników i właściciel domu, Skolimów – 24 rolników i karczmarz, Julianów – 8 rolników, Józefosław – 2 rolników, Pólko – 1 młynarz. Składką objęci byli także właściciele folwarków: Lesznów, Nowa Wola, Magdalenka, Karolinów, Chylice i Wygoda.

Obecne ogrodzenie cmentarza od strony ulicy Kościuszki pochodzi z 1883 r. Taka też data znajduje się na bramie wejściowej.

Mur cmentarza był dużo niższy od strony „Węgiełek” (dziś ul. Gerbera) i ul. Leśnej (Czajewicza), w porównaniu ze stroną wschodnią i północną. Zapewne rozważano rozszerzenie w przyszłości powierzchni nekropolii. Jednak budowa linii kolejowej wąskotorowej do Góry Kalwarii, w latach 1898–1899, przesądziła o tym, że nie został powiększony w kierunku południowym.

Po zakończeniu walk niemiecko-rosyjskich, pochowano na cmentarzu kapitana Martina Dieckhoffa z 61 pułku piechoty 8 korpusu niemieckiego, który zginął 14 X 1914 r. oraz 10 Rosjan poległych we IX 1914 r. Wg danych z 1940 r. krzyże drewniane na ich mogiłach były zniszczone, a teren zadrzewiony grabem.

Wraz z powstawaniem w XX w. nowych parafii, zmniejszał się zasięg piaseczyńskiej. W 1923 r. powstała parafia w Skolimowie, w 1934 r. w Magdalence, a w 1946 r. w Pyrach (odeszła Dąbrówka).

Z okazji 100-lecia powstania listopadowego, w 1930 r. wspólnym wysiłkiem mieszkańców i władz miasta, odnowiono 5 najstarszych

Krzyż z nazwiskami ofiar z września 1939 r. Fragment kwatery wojennej przed 1959 r.

Cegielka na budowę pomnika poległych podczas II wojny światowej.

Mauzoleum w latach 70. XX w. Fot. Edward Renau senior.

*Naklejka z kwesty
1 XI 2005 r.*

i będących w najgorszym stanie pomników. Renowację przeprowadził mistrz kamieniarski Jan Fedorowicz z Warszawy. Dzięki temu przetrwały na cmentarzu piaseczyńskim do dziś.

Miejszem szczególnej czci i pamięci mieszkańców Piaseczna jest od dawna

mogiła powstańców z 1863 r. Po odzyskaniu niepodległości ustawiono tu krzyż i kamień. W czerwcu 1935 r. z grobu powstańców pobrano ziemię, którą następnie przekazano w woreczku, oznaczonym pieczęcią Zarządu Miejskiego, Komitetowi Budowy Kopca Marszałka Piłsudskiego w Krakowie.

We wrześniu 1939 r. spoczęło tu 18 żołnierzy niemieckich, w tym jeden oficer, podporucznik Rudolf Malsch. Zostali ekshumowani wraz z wymienionym kapitanem, z czasów I wojny światowej, prawdopodobnie w 1943 r.

Po zakończeniu II wojny światowej, na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 29 XI 1945 r., jej przewodniczący Feliks Sadowski zaproponował, ażeby w porozumieniu z władzami kościelnymi zamknąć cmentarz w mieście i założyć nowy cmentarz poza miastem na gruntach poniemieckich. Przyszły cmentarz miał być oddany pod administrację Zarządu Miejskiego w Piasecznie.

Na cmentarzu rzeczywiście zaczęło brakować wolnej przestrzeni. Zmarłych grzebano w alejach i na miejscach uprzednio zajętych. Przy kopaniu nowych grobów natrafiano często na szczątki ludzkie, co oburzało mieszkańców miasta.

Proboszcz ks. Tadeusz Zakrzewski, w imieniu parafian, w kwietniu 1957 r., wystąpił do władz powiatowych z propozycją poszerzenia cmentarza o przyległą działkę: „Parafia Św. Anny w Piasecznie uprzejmie prosi o zezwolenie

na poszerzenie cmentarza grzebalnego na przyległym do tegoż cmentarza terenie, który jest własnością rodziny Smosarskich. Wierni parafii Piaseczno prośbę swą motywują przywiązaniem do miejsca wiecznego spoczynku swych zmarłych, uświęconego wiekową tradycją, a następnie wyżej wymieniony teren nadaje się tylko jedynie, aby go włączyć do cmentarza grzebalnego”. W tym samym czasie (1956–1957) władze miejscowe postanowiły zlokalizować cmentarz przy drodze do Julianowa (na gruncie poniemieckim, po Michale Hencler, obszar ok. 3 ha). Lokalizację uzasadniono dogodnym położeniem, z dobrym dojazdem i odpowiednim dla celów grzebalnych piaszczystym gruntem. Jednocześnie nie wyrażono zgody na poszerzenie istniejącego cmentarza o tereny do niego przyległe, ze względu na położenie w środku miasta, niezgodne z obowiązującym wówczas prawem budowlanym.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w dniu 9 VII 1964 r. podjęło uchwałę w sprawie zamknięcia cmentarza wyznaniowego w Piasecznie „z powodu całkowitego wyeksploatowania terenu”. Z wnioskiem o zamknięcie cmentarza wystąpiono do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej. W tym samym roku dokonano pierwszego pochówku na cmentarzu Prezydium MRN (komunalnym) przy ul. Julianowskiej.

Chowanie zwłok na starym cmentarzu wznowiono w 1973 r. Z braku miejsca w zasadzie było ono możliwe do grobów rodzinnych.

Na posiedzeniu Komisji Ewidencyjnej ds. Cmentarzy Zabytkowych przy Zarządzie Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo-Ogrodowych w Warszawie, w dniu 4 IV 1990 r. wydano opinię o wpisaniu cmentarza do rejestru zabytków „bez części nowej”. Jego powierzchnia wynosiła 1,3 ha, z tego 0,01 ha zajmowały nagrobki uznane za zabytkowe, 4 z 1 połowy i 11 z 2 połowy XIX w. wraz z murem ogrodzeniowym i bramą. Bogaty starodrzew stanowiły wówczas: 16 kasztanowców, 15 lip, 13 dębów o średnicy od 50 do 90 cm oraz 81 robinii.

*Figury Matki Boskiej i Chrystusa
na grobach Roszkiewiczów i Pali-
wodów w alei głównej.*

Zabytkowy mur cmentarny od ul. Kościuszki.

Starodrzew jesienią.

Widok na cmentarz od ul. Kościuszki.

Cmentarz zimą.

Stare krzyże żelazne.

Zabytkowa brama z furtką.

1 listopada wieczorem.

1 listopada 2007 r. przed cmentarzem.

Cmentarz parafialny wpisano do rejestru zabytków w dniu 2 II 1991 r. (nr rejestru 1324).

W styczniu 2000 r. przy Towarzystwie Przyjaciół Piaseczna założono Społeczny Komitet Renowacji Cmentarza Parafialnego. Dzięki staraniom Komitetu, przy wykorzystaniu funduszy m.in. zbieranych podczas kwest, organizowanych corocznie w dniu święta Wszystkich Świętych 1 XI na cmentarzach parafialnym i komunalnym, wykonano: wycinkę części starych drzew zagrażających bezpieczeństwu ludzi i pomników, utwardzono i oświetlono aleję główną, kostkę położono także na alejach poprzecznych, ustawiono furtkę od ul. Gerbera. W 2004 r. wzniesiono nowe ogrodzenie od strony południowej, w następnym roku od ul. Czajewicza, a ostatnio także od strony północnej.

* * *

Kolejną część broszury stanowi inwentarz najstarszych grobów, zwłaszcza tych pochodzących z okresu poprzedzającego wybuch I wojny światowej. Staraliśmy się sporządzić pełny spis nagrobków sprzed 1914 r. Przy opisie cytowaliśmy teksty inskrypcji na nich zawartych, ponieważ napisy wyryte głównie w piaskowcu niszczeją. Warunki atmosferyczne, mchy i działalność wandalów zagraża realnie ich istnieniu i czytelności.

Opisywane nagrobki ułożyliśmy wg dat zgonów, gdyż nie ma możliwości dokładnego określenia kiedy powstały. Informacje o zmarłych, uzupełniające treść epitafium, pochodzą z aktów zgonów, z ksiąg stanu cywilnego parafii Piaseczno. Napisy cytowane są z zachowaniem układu jaki ma oryginalne epitafium. Poszczególne wiersze tekstu oddzielone są ukośnikami. Miejsca nieczytelne i pochodzące od autorów zostały ujęte w nawiasy kwadratowe.

Dla okresu późniejszego dokonaliśmy subiektywnego wyboru. Prezentujemy groby osób znanych, groby interesujące ze względów artystycznych i nietypowe. Charakter wydawnictwa nie pozwala na pełniejszą prezentację wielu jeszcze ciekawych zakątków piaseczyńskiego cmentarza.

Groby do 1914 r.

1. 1808 – Feliks Deskur, sektor III

Inskrypcja: „*Felix Deskur / Porucznik Pułku 1go / Jazdy lekkiej ozdobiony Krzyż = / żem złotym orde-*

ru wojskowego / umarł d: 30go Października / 1808 Roku / Korpus Officerów / Pułku 1go na dowód / szacunku i Przyjaźni / ten pomnik / postawili swemu Kole-dze”

Porucznik Feliks Deskur był najmłodszym synem pułkownik

stwa Jana i Salomei z Opackich, dzierżawców dawnego starostwa korabiewskiego (obecnie powiat żyrdowski). Zmarł w wieku 21 lat od ran postrzałowych, których doznał podczas pogoni za dezertierami.

Pomnik z piaskowca w stylu klasycystycznym, pochodzący z 1824 r. Tablica z marmuru kanaryjskiego na podstawie kolumny zwieńczonej urną. Od frontu herb własny Deskurów, przedstawiający dwa kosy na górze ze złotych kamieni, poniżej elementy symboliki wojskowej. Renowację przeprowadziła i sfinansowała w 2004 r. rodzina Deskurów (galeria polska i francuska).

2. 1823 – Józef Korczyc, sektor I

Inskrypcja: „*Józefowi Korczyc / Kanonierowi Komendantowi / Szwadronu 3go Pułku 3go / strzelców Konnych / Wojska Polskiego / zeszedł d: 8 Sierpnia / 1823 Roku / Oficerowie tegoż Pułku”*

Kapitan Józef Korczyc syn Tomasza i Ludwiki pochodził z guberni grodzieńskiej. Zmarł w wieku 33 lat.

Klasycystyczna stela z piaskowca, epitafium na marmurowej płycie. W szczycie pomnika płaskorzeźba przedstawiająca czaszkę, pod nią skrzyżowane, płonące

ce pochodnie. Pod tablicą uskrzydłona klepsydra symbolizująca upływ czasu.

3. 1837 – Jan Górski, sektor III

Inskrypcja: „*Grób Rodziny / Jana Górskiego / żył lat 74 / umarł dnia 2 lutego 1837 r. / Przechodniu / westchnij za Jego duszę / do Boga”*

Jan Górski obywatel Piaseczna, właściciel około 95 mórg ziemi, 2 domów. Pełnił funkcje ławnika i członka Dozoru Koscielnego. Był też właścicielem traktierni, rzeźnikiem oraz pro-

ducentem mydła i świec. Po zmarłym została wdowa Franciszka z Olszewskich i 4 dzieci (Franciszek, Antoni, Feliks i Marianna Kroczevska).

Stela kamienna zwieńczona neogotyckim krzyżem z figurą Chrystusa, kwatera grobowa z żeliwnym ogrodzeniem. Renowację przeprowadził Zakład Kamieniarski Długołęckich w 2002 r.

4. 1828 – Seweryn Piekarski; 1850 – Adam Jarzębowski; 1858 – Konstanty Piekarski, sektor V

Inskrypcja na froncie: „*Tu leży / SEWERYN / PIEKARSKI / syn właściciela dóbr / Leśnowoli / zmarły d: 31 Marca 1848 r. / lat 29 mający / żona [...] / [...] tę pamiątkę położyli”*

Inskrypcja z lewej strony: „*Tu leży /*

ADAM JARZĘBOWSKI / były Kapitan Gwardyi / Koronnej Polskiej / zmarł dnia 2 Kwietnia 1850 r. / Żył cnotliwie lat 84 / Córka w dowód przywiązania / kładzie mu ten kamień i / prosi o Zdrowaś Marya”

Inskrypcja z prawej strony: „*Tu leży / KONSTANTY PIEKARSKI / Obywatel właściciel / dóbr Nowa Wola / Sędzia Pokoju / [...] / 2 [...] 1858 r. / [...]*”

Najstarszy grób rodzinny na cmentarzu piaseczyńskim. Seweryn Piekarski był synem Konstantego i Marianny z Jarzębowskich. Zmarł w Nowej Woli. Pozostawił wdowę Cecylię z Arkuszewskich. Adam Jarzębowski wdowiec, syn Łukasza i Reginy, mieszkał przy córce Mariannie Piekarskiej w Lesznawoli. Konstanty Piekarski, syn Mikołaja Tomasza i Katarzyny z Tejchmańskich, zmarł 26 czerwca w Warszawie w wieku 73 lat. Pozostawił żonę Mariannę z Jarzębowskich.

Nagrobek z cegieł z płytami epitafijnymi z trzech stron, u góry ozdobne ornamenty, w zwieńczeniu żelazny krzyż.

5. 1851 – Emilia Drews, sektor V

Inskrypcja: „[...] DOMAŃSKICH / DREWS. [...] 29 [...] / [...] 9 Grudnia 1851 r. / [...] Córce [...]”

Córka Wincentego Domańskiego, właściciela dóbr Wólka Kozodawska. W 1840 r. wyszła za mąż za fabrykanta wyrobów żelaznych Jana Karola Drewsa z Warszawy. Małżeństwo zakończyło się separacją, a Emilia wróciła do domu ojca. Miała jednego syna – Daniela.

Nagrobek z piaskowca w stylu neogotyckim z ozdobnym zwieńczeniem, u góry ślad po krzyżu.

6. 1852 – Andrzej Szymoński, sektor V

Inskrypcja: „*Tu spoczywają zwłoki ś.p. / ANDRZEJA / SZYMOŃSKIEGO / zmarłego [...] Maja 1852 r. / w wieku lat [...] / Pozostała żona ten pomnik / stawia [...] / Boga*”

Andrzej Szymoński był dzierżawcą folwar-

ku Dąbrówka, należącego do dóbr Wilanów. Zmarł 3 maja w wieku 72 lat. Pozostawił żonę Salomeę z Zawadzkich.

Stela z piaskowca z akroteriami (na froncie wieniec laurowy, palmety w narożnikach, serca przebite strzałą po bokach, zwinięty wąż od tyłu). U góry ślad po krzyżu.

7. 1855 – Ignacy Małachowski, sektor V Inskrypcja, dziś nie istniejąca, odtworzona na podstawie notatki autorów:

„*Tu / Spoczywają zwłoki / Ś.P. / Ignacego Małachowskiego / Chorążego b. Wojsk Litewskich / Żył lat 86 zmarł dn 27 Maja 1855 r. / Prosi o szczere westchnienie do Boga*”

Ignacy Małachowski, wdowiec, syn Stanisława i Marianny, zmarł w Chyliczkach.

Pozostawił syna Kazimierza – dziedzica dóbr Chyliczki.

Nagrobek z cegieł, zwieńczony żelaznym krucyfiksem.

8. 1855 – Jan Andrzejewski, sektor I

Inskrypcja: „*Tu spoczywają zwłoki ś.p. / JANA ANDRZEJEWSKIEGO / który przeżywszy lat*

53 um: 16 Grudnia 1855. / pomnik ten stawia czcigodnemu Mężowi stro = / skana i w głębokim żalu pogrążona z czworgiem / dziećmi pozostała żona, prosząc / przechodnia o serdeczne westchnienie / do Boga za duszę Jego. / Pomnij człeczko! iż samo

pełnienie tylko przykazań Boga / Jest jedna do wieczności prowadząca nas droga”

Jan Andrzejewski, obywatel Piaseczna, szynkarz trunków krajowych i rzeźnik. Pozostawił żonę Franciszkę i 4 dzieci.

Stela z piaskowca zwieńczona akroteriami (na froncie głowa aniołka, palmety w narożni-

kach). W szczycie kamienny krzyż z wieńcem laurowym. Na nagrobku alegoryczna płasko-rzeźba przedstawiająca postać płaczki, w drapowanych antycznych szatach, z wieńcem w dłoni. Kobieta pochyla się nad trumną, ustawioną na osłoniętym wzorzystą tkaniną katafalku. Kwaterna grobowa z żeliwnym ogrodzeniem.

9. 1857 – Kazimierz Małachowski, sektor V

Inskrypcja frontowa: „TU / SPOCZYWA / S:P: / KAZIMIERZ / MAŁACHOWSKI / RADCA DWORU / KAWALER KILKU / ORDE RÓW I ZNAKÓW / HONOROWYCH / ORAZ DZIEDZIC DÓBR / CHYLICZEK ŻYŁ LAT 56 / UMARŁ D 6 KWIETNIA 1857 R.”

Inskrypcja tylna: „SPLAKANA ZONA / I SYN JEDYNY / PROSZĄ CIĘ BOŻE / ODPUSĆ MU

WINY / ON WSPIERAŁ BIEDNY[C]H / W POTRZEBIE / TY MU DAJ SWĄ LI TOŚĆ / W NIEBIE”
Kazimierz Małachowski, syn Ignacego, dziedzic dóbr Chyliczki. Pozostawił żonę i syna.

Żeliwny obelisk na podstawie z piaskowca, zwieńczony krzyżem z promieniami. Na każdym z czterech boków wieniec laurowy. Kwaterna grobowa z żeliwnym ogrodzeniem. Nagrobek odnowiony z fundusów Urzędu Gminy w latach 90. XX w.

10. 1858 – Franciszek Gunderman, sektor V

Inskrypcja: „Tu spoczywają zwłoki ś.p. / X. Franciszka Gunderman / Kanonika [...] / [...] 1858 / w wieku życia 61 / zmarłego / Po została rodzina ten Pomnik / składa i prosi o westchnienie / za jego duszę”

Ksiądz Franciszek Gunderman był proboszczem piaseczyńskim w latach 1830–1858. Urodził się 26 IX 1797 r. w Poznaniu. Do Piaseczna przybył z Warszawy. Posiadał tytuł kanonika honorowego kaliskiego.

Płyta nagrobna z piaskowca.

11. 1862 – Leontyna Czarnowska, sektor I

Inskrypcja: „RODZICE / PROSZĄ O WESTCHNIENIE ZA DUSZĘ / LEONTYNY CZARNOWSKIEJ / ZMARŁEJ W 5 ROKU ŻYCIA / 12 LIPCA 1862.”

Leontyna Apolonia Czarnowska, córka

Juliana i Aleksandry z Runellów, właścicieli dóbr Chylice.

Płyta nagrobna z piaskowca.

12. 1866 – Karol Wasiewicz, 1904 – Marianna Szymańska; 1909 – Piotr Wasiewicz; 1923 – Maria Wasiewiczowa, sektor VII

Inskrypcje: „Ś. P. / KAROL WASIEWICZ / OBYWATEL M. PIASECZNA / ŻYŁ LAT 40 ZM. D. 1 STYCZNIA 1866 R.”

„Ś. P. / MARYANNA Z FELCZYŃSKICH /

100 VOTO WASIEWICZ / 1100 – SZYMAŃSKA / ŻYŁA LAT 71 ZM. D. 25 LISTOPADA 1904 R.”

„ZACNYM RODZICOM TĘ PAMIATKĘ / POŚWIECAJĄ WDZIĘCZNE DZIECI / I PRZECHODNIÓW PROSZĄ O WESTCHNIENIE / DO BOGA.”

„Ś.P. PIOTR WASIEWICZ / OBYWATEL M. PIASECZNA / ŻYŁ LAT 47. ZM. 1 VII 1909 R.”

„Ś.P. MARJA Z PONCYLJUSZÓW / WASIEWICZOWA / ŻYŁA LAT 57. ZM. 8 III 1923 R.”

Karol Wasiewicz syn Wawrzyńca i Katarzyny, właściciel nieruchomości, rzeźnik. Po-

zostawił żonę Mariannę i dzieci: Michalinę, Paulinę, Zofię, Piotra i Mariannę.

Marianna Szymańska córka Jakuba i Marianny z Matrębiewskich, wdowa po Karolu właścicielka domu.

Piotr Wasiewicz syn Karola i Marianny z Felczyńskich. Właściciel domu w Piasecznie. Pozostawił żonę Mariannę z Poncyliusz.

Nagrobek z czarnego marmuru zwieńczony krzyżem. Kwaterna grobowa ogrodzona metalowym prętem osadzonym w słupkach. Pomnik wykonała firma: P. Płecki, Warszawa, ul. Dzika 55.

13. 1875 – Daniel Poncyliusz , 1898 – Marianna Poncyliusz, sektor V

Inskrypcje: „TU SPOCZYWAJĄ / ZWŁOKI Ś.P. / DANIELA / PONCYLIUSZA / ŻYŁ LAT 68 /

ZM. D. 28 GRUDNIA 1875 R. / POZOSTAŁA ŻONA WRAZ Z DZIEĆMI/TĄ SMUTNĄ PAMIĄTKĘ PO ŚWIĘCA / PROSZĄC O WESTCHNIENIE DO BOGA.”

„Ś.P. / MARYANNA / PONCYLIUSZ / ŻYŁA LAT 86 ZM. 1 STYCZ-

NIA 1898 R. / MAŁŻONKOWIE PONCYLIUSZ / PROSZĄ O WESTCHNIENIE DO BOGA”

Daniel Poncyliusz właściciel domu w Piasecznie, syn Andrzeja i Marianny z Woźniczych. Żona Daniela Marianna z Majewskich, córka Jana.

Stela z piaskowca, w szczycie uzupełniona krzyżem z lastryka.

14. 1876 – Franciszka Ostaszewska, sektor III

Inskrypcja: „TU SPOCZYWAJĄ ZWŁOKI / ŚP FRANCISZKI / OSTASZEWSKIEJ / ZM. D. 14 LUTEGO / 1876 R. / PRZEŻYWSZY LAT 49 / POZOSTAŁY MAŻ

WRAZ Z DZIEĆMI / KŁADZIE TĄ PAMIĄTKĘ / I PROSI PRZECHODNIA O WESTCHNIENIE / DO BOGA.”

Franciszka Ostaszewska, córka Kacpra Roszkiewiczza i Juliany z Kordelewskich, żona Józefa właściciela domu w Piasecznie.

Płyta nagrobna z piaskowca, obok wyłamały ozdobny krzyż żeliwny.

15. 1876 – Wawrzyniec Kazubek ; 1918 – Franciszka Czapska, sektor VII

Inskrypcje: „Ś. P. / WAWRZYNIEC / KAZUBEK / ŻYŁ L. 35 ZM. DN. 3/II 1876”

„FRANCISZKA / I VOTO KAZUBEK / II VOTO CZAPSKA / ŻYŁA L. 74 ZM. DN. 4/XII 1918 R. / PROSZĄ O WESTCHNIENIE / DO BOGA”

Inskrypcja na płycie: „GRÓB / MAŁŻONKÓW / KAZUBEK”

Wawrzyniec Kazubek syn Wojciecha i Małgorzaty z Kumosów, właściciel ziemi w Woli Piaseckiej. Franciszka Czapska córka Jana i Marcianny Mir-

kowskich, wdowa po gospodarzu z Woli Piaseckiej.

Nagrobek betonowy, zwieńczony krzyżem, kamienna tablica z inskrypcją, płyta nagrobna z piaskowca z okuciami. Pomnik wykonała firma: [.]yhlik, Warszawa – Bródno.

16. 1880 – Kacper Felczyński ; 1910 – Marianna Felczyńska, sektor VII

Inskrypcje: „Ś. + P. / KACPER / FELCZYŃSKI / OBYWATEL M. PIASECZNA / ŻYŁ LAT 60 / ZM. 21 SIERPNIA 1880 R.”

„TU SPOCZYWAJĄ ZWŁOKI Ś.P. / MARJANNY Z BISZYŃSKICH / FELCZYŃSKIEJ / OBYWATELKI M. PIASECZNA / ŻYŁA LAT 73 / ZM. 21. SIERPNIA 1910 R. / IDEALE DOBROCI I NAJLEPSZA MATKO / BYWAJĄ NA ŚWIECIE

TACY ALE BARDZO
RZADKO / TYŚ NAM
ZOSTAWIŁA TRUDY I
PRACE. / A MY DZIŚ
OPŁAKUJEMPO TWEJ
/STRACIE.”

w dolnej części płyty na-
grobniej: „WDZIĘCZNE
DZIECI”

Kacper Felczyński, syn
Jakuba i Marianny z Matrębiewskich, majster
szewski, właściciel domu. Jego żona Marianna
córka Rocha i Marianny Zbyszyńskich, wła-
ścicielka domu.

Obelisk z piaskowca na podstawie w formie
naturalnej skały, płyta nagrobna z krzyżem na
całej płaszczyźnie. Kwatera grobowa ogrodzo-
na żelaznymi barierami umocowanymi w ka-
miennych słupkach. Nagrobek wykonała fir-
ma: M. Szelągowski, S. Iwanowicz, Warszawa,
Dzika 59.

17. 1885 – Eleonora Borecka, sektor V

Inskrypcja: „Ś.P. / [...] /
FELCZYŃSKICH /
[ELEO]NORA BOREC-
KA / LAT 26 / [D]N
2/V 1885 R. / [...]AŁAŚ
TO ŻYŁAM / [...]SZ.
UMIERAM / [...] MNIE
BO MOŻESZ. / [NIE-
ODŻ]AŁOWANE[J]
MATCE CÓRKA.”

Eleonora Borecka, córka Kacpra i Marianny
ze Zbyszyńskich, żona Stanisława właściciela
domu w Piasecznie.

Płyta nagrobna z piaskowca, potłuczone
epitafium na białym marmurze.

18. 1886 – Karolina Issakowska ; 18 8 Mi- chalina Issakowska, sektor V

Inskrypcje: „[Tu] spo-
czywają zwłoki ś.p. / KA-
ROLINY / [z ...] / ISSA-
KOWSKIEJ / zmarłej d. 5
V 1886 / w wieku lat 75 /
Kochająca Córka ten ka-

mień / na pamiątkę położyć dała / i sama pod tym
[...] / nabyć pragnie”

„Tu spoczywają zwłoki ś.p. / MICHALINY / IS-
SAKOWSKIEJ / zmarłej d [...] 1: 8 / Przechodniu
westchnij do / Boga za jej duszę”

Płyta nagrobna z piaskowca.

19. 1889 – Marianna Zambrzycka,

sektor III

Inskrypcja: „D.O.M. /
Ś.P. / MARYANNA Z
GADOMSKICH / 1o v
PŁODZYŃSKA / 2o v
ZAMBRZYCKA / ZM.
D. 25./2. 1889 R. / ŻY-
ŁA LAT 73. / PROSI O
WESTCHNIENIE DO
BOGA.”

Marianna Zambrzycka, córka Józefa i Marty-
ny z Gołczyńskich, żona Franciszka karczma-
rza w Chyliczkach.

Płyta nagrobna z piaskowca. D[eo] O[pti-
mo] M[aximo] = Bogu Najlepszemu Najwyż-
szemu

20. 1889 – Marianna Sołtysiak, sektor V

Inskrypcja: „GRÓB RODZINY SOŁTYSIA-
KÓW / Ś.+P. / MARYANNA / SOŁTYSIAK / ŻY-
ŁA LAT 78 / ZM. 26 LIPCA 1889 R. / POZOSTA-
ŁY MAŻ TĘ PAMIĄTKĘ STAWIA”

Marianna Sołtysiak, żona Antoniego właścicie-
la ziemi w Dąbrówce.

Grobowiec murowany z cegły, w ścianie
frontowej po lewej tablica epitafijna, na środ-
ku płaskorzeźba przedstawiająca pochylonego
anioła, trzymającego wieniec laurowy i trąbę,
którą zmarli będą wzywani na sąd ostateczny.

21. 1890 – Marcianna Gajewska, sektor III

Inskrypcja: „TU/SPOCZYWAJĄ ZWŁOKI / MARCYJANNA / GAJEWSKA / ŻYŁA LAT 17 / ZMARŁA D. 13 MAJA / 1890 R. / PROSI PRZECHODZĄCYCH / O WECZNIENIE [!] DO BOGA.”

Marcianna Gajewska, córka szewca piaseczyńskiego Jana i Franciszki z Warszawskich.

Płyta nagrobna z piaskowca.

22. 1891 – Feliks Bagniewski, sektor I

Inskrypcja: „Ś.P. / FELIKS/BAGNIEWSKI/UR. D. 29 LUTEGO / 1885 R. / ZM. [6] MAJA / 1891 R.”

Feliks Bagniewski lat 5 i pół był synem Juliusza właściciela majątku Lesznawola i Pauliny z Suskich.

Nagrobek z piaskowca, podstawa uszkodzona, w szczycie ślady po krzyżu, szczątki ogrodzenia kwatery.

23. 1892 – Emilia Pomianowska, sektor III

Inskrypcja: „EMILJA Z OSSOWSKICH / POMIANOWSKA / ŻYŁA LAT 67 / ZM. 27 STYCZ. 1892. R. / WDZIĘCZNE DZIECI / UKOCHANEJ MATCE”

Emilia Pomianowska, córka Baltazara i Ludwika z Dramińskich, żona Ignacego właściciela ziemi w Starej Iwicznej.

Nagrobek z piaskowca, 3 elementy konstrukcji stoją w sąsiedztwie.

24. 1892 – Maria Merecka, sektor I

Inskrypcja: „MARYA Z BUJAŁSKICH / MERECKA / UR. D. 4/VIII 1843 R. / ZM. D. 13/VI 1892 R.”

Maria Pelagia Merecka córka Dominika i Pelagii z Wilkońskich, wdowa zamieszkała przy rodzeństwie w Piasecznie.

Płyta nagrobna z piaskowca. W ogrodzeniu kwatery łańcuch z ciernikami, umocowany w narożnych słupkach.

25. 1893 – Zuzanna Śliwowska, sektor VIII

Inskrypcja: „GRÓB RODZINY ŚLIWOWSKICH / Ś.P. / ZUZANNA Z BELLONÓW / ŚLIWOWSKA / ŻYŁA LAT 66 ZM. DNIA 12 CZERWCA 1893 R. / POKÓJ JEJ CIENIOM”

Zuzanna Śliwowska, córka Karola i Ludwika z Niencynowskich, żona Antoniego ekspedytora poczty w Piasecznie.

Płyta nagrobna z piaskowca.

26. 1895 – Ludwik Dargiewicz ; 1898 – Maria Żmirkowska ; 1906 – Bronisław Grabau, sektor VIII

Inskrypcje frontowe: „Ś.+P./LUDWIK/DARGIEWICZ/ŻYŁ LAT 72 / ZM. D. 16. SIERPNIA / 1895. R.”

„MARJA LUDWIKA / Z DARGIEWICZÓW / ZMIRKOWSKA / ŻYŁA LAT. 31. ZM. D. 9. LISTOPADA. / 1898. R. / POKÓJ ICH CIENIOM.”

Inskrypcja boczna: „Ś.+ P. / BRONISŁAW / GRABAU / ŻYŁ LAT. 35. / ZM. D. 21 STYCZ-
NIA / 1906. R.”

Ludwik Dargiewicz, syn Sylwestra i Petroneli z Dowgiełłów, emeryt, właściciel majątku, zmarł w Skolimowie. Pozostawił żonę Stefanię z Kwiecińskich.

Maria Żmirkowska córka Ludwika i Stefanii, żona Franciszka przemysłowca, zmarła na Półku.

Bronisław Grabau mieszkaniec Półka.

Grobowiec murowany z cegły.

27. 1895 – Ludwik, Helena, Melania Dembińscy, sektor VI

Inskrypcja: „Ś.P. LUDWIK / + 26 PAŹ-
DZIERNIKA / 1895 R. /
HELENA I MELANIA /
11 LISTOPADA 1895 R.
/ DEMBIŃSCY / DZIECI
DROGIE/MÓDLICIE SIĘ
/ ZA NAMI DO BOGA”

Dzieci właściciela domu
w Piasecznie i jego żony

Barbary z Felczyńskich. Najstarszy z rodzeństwa Ludwik miał 10 lat, młodsze Helena lat 8 i Amelia 5. Według aktów zgonów siostry umarły 1 i 2 listopada.

Nagrobek z piaskowca, u góry ślad po krzyżu.

28. 1896 – Wojciech Szymański, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś.P. / WOJCIECH / SZYMAŃSKI /
OBYWATEL M. PIASECZNA / ŻYŁ LAT 64 / ZM.
D. 23 SIERPNIA 1896 R. / WDZIĘCZNE DZIE-
CI POŚWIĘCAJĄ TĘ / PAMIĄTKĘ PROSZĄC
PRZECHODNIÓW / O
WESTCHNIENIE DO
BOGA”

Wojciech Szymański syn
Wawrzyńca i Tekli, wła-
ściciel domu w Piasecz-
nie. Pozostawił żonę Ma-
riannę z Felczyńskich.

Płyta nagrobna z pia-
skowca.

29. 1900 – Jan Hass ; 1908 – Bronisława Hass, sektor VIII

Inskrypcje: „Ś.P. / JAN

HASS / ŻYŁ LAT 47
/ ZM. D. 16 LUTEGO
1900 R.”

„Ś.P. / MARIA Z HAS-
SÓW / PONCYLIUSZ /
ŻYŁA LAT 47 / ZM. DN.
7 MAJA 1932 R.”

„Ś.P. BRONISŁAWA

HASS / ŻYŁA LAT 20 ZM. D. 16 LISTOPADA
1908 R. / PROSI O ZDROWAŚ MARJĄ”

Jan Hass, syn Józefa i Elżbiety z Bernerów, właściciel domu w Piasecznie. Pozostawił żonę Mariannę z Ostaszewskich. Bronisława Hass córka Jana i Marianny, panna zamieszkała przy matce.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony metalo-
wym krzyżem.

30. 1900 – Jan Tomczyk, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś.P. / JAN
/ TOMCZYK / ŻYŁ LAT
82 / ZM. 13 KWIET /
1900 R. / PROSI / O
ZDROWAŚ MARJĄ”

Jan Tomczyk syn Szcze-
pana i Marianny. Wła-
ściciel ziemi w Dąbrów-
ce. Pozostawił żonę An-
toninę Stryjnowską.

Nagrobek z piaskowca, na podstawie ceglanej,
zwieńczony metalowym krzyżem.

31. 1900 – Maria Grabau, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś.+P. / MARJA / GRABAU / Z
[...] RZYŚLAWSKICH / ŻYŁA LAT [...] / ZM. D.
[...] PAŹDZIERNIKA 1900 R. / POKÓJ JEJ DU-
SZY”

Maria Grabau pochodziła z rodziny właścicieli młyna wodnego na Półku.

Grobowiec murowany z cegły.

32. 1901 – Franciszka Korsak, sektor IV

Inskrypcja: „Ś.P. / FRANCISZKA KORSAK / * 19-X 1847 + 18 – V 1901.”

„Ś.P. / ANNA / KORSAK / * 15 – VIII 1882 + 2– VII 1923.”

Franciszka Korsak córka Franciszka i Salomei Gajewskich, wyrobnica z Piaseczna.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony krzyżem.

33. 1901 – Aleksander Żaboklicki, sektor VI

Inskrypcja: „Ś.P. / ALEKSANDER / ŻABOKLICKI / UR. 10 LUTEGO 1850 R. / UM. 25 LISTOPADA 1901 R. / PROSI O ZDROWAŚ MARYA” Aleksander Żaboklicki syn Ignacego i Marcjanny z Roguskich,

pisarz gminny w Piasecznie.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony krucyfiksem. Pomnik wykonała firma: A. Marcinkiewicz, Warszawa, ul. Parysowska 2 (na Powązkach).

34. 1902 – Feliks Matulewicz ; 1903 – Karol Smorczewski, sektor IV

Inskrypcje: „PRZYJACIELE / Ś.P. / XIĄDZ FELIKS / MATULEWICZ / PROBOSZCZ PARAFII / PIASECZNO / KANONIK ŁOWICKI / PRZEŻYWSZY / LAT 64 / ZMARŁ D. 5 LISTOP. / 1902 R.”

„KAROL / SMORCZEWSKI / OBYWATEL / ZIEMSKI / PRZEŻYWSZY / LAT 64 / ZMARŁ D. / 30 STYCZNIA / 1903 R. / PROSZĄ O ZDROWAŚ MARYA”

Ksiądz Feliks Julian Adolf Matulewicz syn Tomasza i Róży z Bobrowiczów. Urodzony we wsi

Wojtyszki powiat mariampolski. Proboszcz piaseczyński w latach 1863–1902.

Karol Smorczewski syn Tytusa i Józefy z Dzierzków. Mieszkał w Piasecznie.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony krzyżem, ogrodzona kwatery grobowa. Pomnik wykonała firma: P. Płęcki, Warszawa, ul. Dzika 55.

35. 1903 – Aleksandra Małecka, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś.P. / ALEXANDRA Z ORŁOWSKICH / MAŁECKA / ŻYŁA LAT 53 ZM. D. 29/6 1902 / CZEŚĆ JEJ PAMIĘCI”

Aleksandra Małecka córka Ksawerego i Marcjanny z Zalewskich. Żona właściciela ziemi w Piasecznie. Pozostała męża Józefa.

Plata nagrobna z kolorowego piaskowca, ślady po ogrodzeniu kwatery grobowej.

36. 1905– Jadwiga Preker, sektor VIII

Inskrypcja: „JADZIUNIA / PREKER / W DNIU 5 STYCZNIA 1905 R. / POWIĘKSZYŁA GRONO / ANIOŁKÓW”

Jadwiga Preker córka właścicieli dóbr Skolimów.

Tablica epitafijna z piaskowca.

37. 1905 – Zofia Piątkowska, Ludwik Piątkowski, Wacław Piątkowski, sektor V

Inskrypcja: „[ZOFIA] / PIĄTKOWSKA / ŻYŁA LAT 34 ZM. 14 V 1905 R. / LUTUŚ PIĄTKOW-

KOWSKI ŻYŁ M. 11 ZM. 9 LIPCA”

Zofia Piątkowska córka Jana Bokineckiego i Teresy z domu Alne, żona malarza Stanisława. Wraz z dziećmi mieszkali w Piasecznie.

Tablica epitafijna z piaskowca.

38. 1905– Barbara Matrębiewska, sektor VI

Inskrypcja: „Ś. + P. / BARBARA Z BRUDZIŃSKICH / VEL FELCZYŃSKA / MATRĘBIEWSKA / ŻYŁA LAT 65 / ZM. 18 LIPCA 1905 / PROSI O ZDROWAŚ MARYA”

Barbara Matrębiewska córka Kazimierza i Weroniki z Kochanowskich, wdowa, właścicielka domu w Piasecznie.

Żeliwna tabliczka epitafijna na betonowym nagrobku.

39. 1905 – Wacław Pomianowski, sektor I

Inskrypcja: „Ś.P. / WACŁAW POMIANOWSKI / ŻYŁ LAT 50 / ZM. 4 WRZEŚNIA 1905 R. / DROGIEMU MĘŻOWI I OJCU / ŻONA Z DZIEĆMI TĘ PAMIĄTKĘ KŁADĄ / PROSZĄC O WESTCHNIENIE / DO BOGA”

Płyta nagrobna z piaskowca, epitafium na rozwiniętym arkuszu.

40. 1905 – Jan Poncyliusz, sektor V

Inskrypcja: „Ś.+P. / JAN PONCYLIUSZ / ŻYŁ LAT 76. / ZMARŁ D 5 LISTOPADA 1905 / PROSI O WESTCHNIENIE / DO BOGA.”

Jan Poncyliusz syn Daniela i Marianny z Majewskich właściciel domu w Piasecznie. Pozostawił żonę Katarzynę Zembrzuską.

Betonowy obelisk z epitafium na kamiennej płycie. Kwatera grobowa ogrodzona.

41. 1906 – Marianna Jaworska, sektor II

Inskrypcja: „MARJANNA Z WITKOWSKICH / JAWORSKA / ŻYŁA LAT 23 / ZM. D. 5 MAJA 1906 / POZOSTAŁY W NIEUTOLONYM ŻALU / PO STRACIE NAJDROŻSZEJ ŻONY / NA PAMIĄTKĘ KŁADZIE

PROSZĄC PRZECHODNIA / O WESTCHNIENIE ZA JEJ DUSZĘ”

Marianna Jaworska córka piaseczyńskiego szewca Józefa i Marianny ze Stygarysów. Pozostawiła męża Jana wyrobnika.

Tablica epitafijna z piaskowca.

42. 1906 – Marcin Radzymiński, sektor II

Inskrypcja: „Ś.+P. / MARCIN / RADZYMIŃSKI / ŻYŁ LAT 63 / ZM. D. 24 SIERP. 1906 r.”

Marcin Radzymiński syn Jakuba i Marianny z Mirosławskich. Właściciel wiatraka w Lesznawoli. Pozostawił żonę Mariannę z Rudnickich.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony żelaznym krzyżem, ślady ogrodzenia kwatery grobowej.

43. 1906 – Eleonora Emilianowa, sektor V

Inskrypcja: „Ś.P. / ELEONORA Z ROGALIŃSKICH / 1o VOTO TOMCZYK / 2o EMILIA-

NOWA / ŻYŁA LAT 79 /
ZM. 14 GRUDNIA 1906
R. / PROSI O ZDRO-
WAŚ MARJA.”

Eleonora Emilianowa
córnka Hermenegilda i
Franciszki z Żabickich,
wdowa po pułkowni-
ku, zamieszkała w Pia-
secznie. Jej mąż Michał

Emilianów, Rosjanin, był właścicielem dóbr
Chyliczki, Skolimów i Karolinów.

Płyta nagrobna z piaskowca, epitafium na
rozwiniętym arkuszu, wokół ślady ogrodzenia
kwatery grobowej.

44. 1907 – Jan Kijewski, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś.+P. / JANKIJEWSKI / ŻYŁ LAT
32 / ZM. D. 23 STYCZNIA 1907 R.”

Jan Kijewski syn Wła-
dysława i Katarzyny z
Krupińskich, urodzo-
ny w parafii Piątница.
Majster murarski za-
mieszkały w Piasecz-
nie. Pozostawił żonę
Marię z Klonowskich.

Nagrobek w kształ-
cie „złamanej” kolum-
ny, epitafium na płycie kamiennej, ślady ogro-
dzenia kwatery grobowej.

45. 1907 – Marianna Dąbrowska,

sektor II

Inskrypcja: „MAR-
JANNA Z PAWŁOW-
SKICH / DĄBROWSKA
/ ŻYŁA LAT 66 / ZM. D.
25 SIERPNIA / 1907 R.
/ POZOSTAŁY W NIE-
UTULONYM ŻALU /
MĄŻ WRAZ Z DZIEĆ-
MI / TĘ PAMIĄTKĘ

STAWIA / PROSZĄC PRZECHODNIA / O
WESTCHNIENIE DO BOGA”

Marianna Dąbrowska córnka Jana i Marian-
ny z Jasińskich, żona Daniela właściciela do-
mu w Piasecznie.

Nagrobek kamienny z piaskowca zwieńczo-
ny krzyżem. Kwatera grobowa ogrodzona łań-
cuchem z cierniami, umocowanym w kamien-
nych słupkach.

46. 1907 – Wanda Rogalińska, sektor V

Inskrypcja: „Ś.+P. /
WANDA / Z SZU-
BARTOWSKICH /
ROGALIŃSKA. / ŻY-
ŁA LAT. 75. / ZM.
D. 29. LISTOPADA.
/ 1907. R. / PROSI O
ZDROWAŚ MARIA.”
Klara Wanda Rog-
alińska córnka Michała
i Marii, urodzona w

Warszawie. Żona urzędnika Władysława, za-
mieszkała w Piasecznie.

Tablica epitafijna z uszkodzonego nagrob-
ka.

47. 1909 – Julia Steckiewicz, sektor VI

Inskrypcja frontowa: „Ś.P. / JULJA Z LAN-
GÓW / STECKIEWICZ / ŻYŁA LAT 60 / ZM.
DN. 1 LISTOPADA / 1909 R.”

Inskrypcja boczna:
„PAMIĄTKA / NAJ-
UKOCHAŃSZEJ /
MATCE / OD POZO-
STAŁYCH / WNIEU-
TULONYM / ŻALU
DZIECI / PROSZĄ /
PRZECHODNIA / O
ZDROWAŚ MARJA.”

Julia Steckiewicz ze
Skolimowa, córnka
Ferdynanda i Julii Lange. Urodzona w Brze-
ściu Litewskim. Żona urzędnika Juliana. Po-
zostawiła męża i córkę.

Nagrobek żeliwny zwieńczony krzyżem, kwa-
tera grobowa z ogrodzeniem.

48. 1909 – Józef Mrowiński ; 19[.]

**– Franciszek Kraszewski,
sektor IV**

Inskrypcje: „Ś.+P. / JÓZEF / MROWIŃSKI /
ŻYŁ LAT 34 / ZM. D. 28-XI-1909 R.”

„FRANCISZEK / KRA-SZEWSKI / ŻYŁ LAT 42 / ZM. D. 19-XI-19[.] / UKOCHANYM MĘ-ŻOM ŻONA / PROSI O WESTCHNIENIE DO BOGA”

Nagrobek kamienny zwieńczony krzyżem, ślady po ogrodzeniu kwatery grobowej.

49. 1910 – Piotr Ignacy Borkowski,

sektor IV

Inskrypcja na nagrobku: „Ś.P. / PIOTR IGNA-CY / BORKOWSKI / UR. D. 30 / I 1885 R. / ZM. D. 2 / III 1910 R.”

Inskrypcja na płycie nagrobnej: „ZGINĘ-ŁEŚ DROGI SYNU I BRACIE / W TWEJ

MŁODOŚCI JAKBY W ŚNIE / ZOSTAWIAJĄC PO SOBIE / CIĘŻKI ŻAL W RODZINIE / NIECH TWE ŚWIĘTE CNOTY / A NASZE CIERPIENIA / WYJEDNAJĄ U BOGA / DU-SZY TWEJ ZBAWIENIA”

Piotr Ignacy Borkowski syn Mariana i Anny z Wągrodzkich, kawaler urodzony w parafii Warka. Z zawodu rzeźnik.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony metalowym krzyżem, ślady ogrodzenia kwatery grobowej.

50. 1910 – Irena Berry, sektor IV

Inskrypcja: „Ś.P. / IRENKA / BERRY / ŻYŁA M. 7 / ZM. D. 10 LIPCA 1910 R. / ZGASŁEMU SŁONKU / RODZICE.”

Irena Berri córka Karola rysownika i Heleny z Całczyńskich zamieszkałych w Piasecznie.

Nagrobek z piaskowca z żelaznym krzyżem, fragmenty ogrodzenia kwatery grobowej. Po-

mnik wykonała firma: A. Tuve, Warszawa, ul. Młynarska 38.

51. 1911 – Emilia Starzeńska, Julia Podajewska, sektor III

Inskrypcje: „Ś.P. / EMILJA Z PODAJEWSKICH / STARZEŃSKA / UR. 18 SIERPNIA 1828 R. / ZM. 23 STYCZNIA 1911 R.”

„JULJA PODAJEWSKA / UR. 18 STYCZNIA 1832 R. / ZM. 2 MARCA 1911 R.”

„PROSZĄ O WESTCHNIENIE / DO BOGA”

Inskrypcja u dołu nagrobka: „GRÓB RODZINY MZURASTARZEŃSKICH”

Emilia Starzeńska była matką Władysława Starzeńskiego właściciela apteki w Piasecznie. Julia Podajewska, jej siostra, córka Jana i Karoliny ze Szlełów, panna.

Nagrobek betonowy na ceglanej podstawie, zwieńczony krzyżem, tablice żeliwne. Odlewy wykonała firma: P. Bitschan, Warszawa.

52. 1912– Wincenty Golszański,

sektor IV

Inskrypcja: „Ś.P. / WINCENTY / GOLSZAŃSKI / ZM. D. 1 CZERWCA 1912 R. / PRZEŻYWSZY LAT 28. / PROSI O ZDROWAŚ MARJĄ.”

Wincenty Golszański syn Jana i Stefanii z Kieliszów, kawaler. Z zawodu krawiec, mieszkający w Chyliczkach.

Płyta nagrobna z piaskowca, ślady ogrodzenia kwatery grobowej.

53. 1913 – Jan Lutz, sektor VIII

Inskrypcja: „Ś. P. / JAN / LUTZ / ŻYŁ LAT 81 / ZM. 9 LUTEGO 1913 R. / POKÓJ JEGO PROCHOM.”

Inskrypcja u dołu nagrobka: „GRÓB RODZINY JANA LUTZA”

Jan Lutz syn Jana i Karoliny z Dyrów. Właściciel ziemi w Starej Iwicznej. Pozostawił żonę Krystynę z Wernerów.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony krzyżem. Pomnik wykonała firma: A. Tuve, Warszawa, ul. Młynarska 38.

Piasiecznie. Pozostawił żonę Bronisławę z Nalewczyńskich.

Nagrobek betonowy w formie sękatego „drewnianego” krzyża, kwatera grobowa ogrodzona metalowymi prętami umocowanymi w „drewnopodobnych”

słupkach. Pomnik wykonała firma: B. Sypniewski i W. Strunge, Warszawa.

54. 1913 – Jan Woźniak, sektor IV

Inskrypcja: „Ś. + P. / JAN / WOŹNIAK / ŻYŁ LAT 21 / ZM. 15 LUTEGO / 1913 R”

Jan Woźniak syn Władysława i Julianny ze Słazyńskich, kawaler urodzony w parafii Ostrołęka. Z zawodu robotnik, zmarł w Piasiecznie.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony żelaznym krzyżem.

56. 1914 – Maria Wiśniewska, sektor I

Inskrypcje: „Ś. + P. / MARJA Z REGNERÓW / WIŚNIEWSKA / ŻYŁA LAT 29 / ZM. 6 CZERWCA 1914 R.”

„Ś. P. / ROZALJA Z LUCZAKÓW / WIŚNIEWSKA / ŻYŁA LAT 76 / ZM. 26 PAŹDZIER. 1915 R. / PROSZĄ O ZDROWAŚ MARJA”

„Ś. P. / ADAM REGNER / ŻYŁ LAT 80. / ZM. 4 WRZEŚNIA 1928 R.”

„Ś. P. / WIESŁAWA REGNER / ŻYŁA LAT 17 / ZM. 20 IX 1930 R.”

Rozalia Wiśniewska, wdowa po rolniku, urodzona w parafii Babice, zamieszkała w Piasiecznie przy synu.

Nagrobek z piaskowca zwieńczony krzyżem. Pomnik wykonała firma: M. Szelągowski, S. Iwanowicz, Warszawa, ul. Dzika 59.

55. 1914 – Józef Majewski, sektor III

Inskrypcja: „Ś. P. / JÓZEF / MAJEWSKI / ŻYŁ LAT 56 / ZM. D. 14 MAJA 1914 R. / PROSI O ZDROWAŚ / MARYA / OD ŻONY”

Józef Majewski syn Antoniego i Teofili z Boreckich. Szewc urodzony i zamieszkały w

Miejsca pamięci narodowej

1. Pomnik Powstańców 1863 r.

Mogiła 12 powstańców poległych 19 maja 1863 r. w lesie chojnowskim pod Pilawą, w potyczce z Rosjanami. Byli to żołnierze z oddziału majora Władysława Kononowicza. Tylko dwóch z nich – Hipolita Sobocińskiego z Góry Kalwarii i Ksawerego Jakubowskiego spod Łukowa – udało się zidentyfikować.

Po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. na ich grobie obok drewnianego krzyża ustawiono kamień z inskrypcją na żeliwnej tablicy:

„Pod tym kamieniem / spoczywają szczątki / 12tu bojowników r. 1863 / poległych za wiarę wolność i ojczyznę. Cześć im i towarzyszom ich / których mogiły nie zapomnienia / nie niech otaczają opieką / rodacy”.

Pomnik ogrodzony łańcuchem z cierniami. W tle kasztanowiec o pięciu zrosniętych ze sobą pniami, stanowiący naturalne, monumentalne, dopełnienie całości.

2. Kwatera wojenna 1939–1945

Drewniane krzyże w 1959 r. zastąpiono pomnikiem w postaci pionowych płyt z nazwiskami. Upamiętniono poległych w kampanii wrześniowej, w Powstaniu Warszawskim m.in. pod Pęcicami, rozstrzelanych w 1944 r.

mieszkańców wsi Orężna i innych. Pod niewłaściwym, wówczas jedynie dopuszczalnym

rokiem – 1944 wymieniono oficerów zabitych w Katyniu.

Przy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację oraz Związku Inwalidów Wojennych w Piasecznie działał komitet ufundowania pomnika, który m.in. rozprowadzał cegiełki 5- i 10-złotowe. Logo ZBoWiD umieszczono w centralnej części pomnika.

W X 2006 r. opisany pomnik rozebrano, a 22 IV 2007 r. poświęcono nowe mauzoleum, wykonane przez Zakład Kamieniarski Długoleckich.

3. Pomnik Katyński

W 1989 r. przy głównej alei ustawiony został brzoźowy krzyż z napisem: „Pamięci pomordowanych w Katyniu i łagrach na całym obszarze Rosji Radzieckiej od 17 IX 1939 r. Rodacy. Kwiecień 1989”.

Dnia 1 IX 1993 r. w kościele św. Anny poświęcono urnę z prochami pomordowanych w Katyniu i w tym samym dniu wmurowano ją w powstający pomnik.

W miejscu drewnianego krzyża, w dniu 17 IX 1993 r. odsłonięto i poświęcono pomnik ku czci ofiar Katynia, więźniów Kozielska, Ostaszkowa i Starobielska, gułagów i innych miejsc kaźni w ZSRR od 17 IX 1939 r. W jego centralnej części umieszczono wizerunek Matki Boskiej Katyńskiej. Społecznemu Komitetowi Katyńskiemu przewodniczył Lucjan Moreń, prezes Towarzystwa Przyjaciół Piaseczna.

W rok później, 17 IX przy pomniku odprawiono Mszę Św. wynagradzającą za świętokradzką kradzież orłów z pomnika, które zastąpione zostały nowymi.

Groby osób zasłużonych, ciekawe nagrobki (wybór)

Sektor I

1. Grób rodziny Krasińskich. Mikołaj Krasiński syn Wojciecha i Emilii ze Starczewskich wraz z żoną Anną Felicją z Wysłouchów. Byli ziemianin urodzony w Chersoniu w Rosji (dziś Ukraina), stały mieszkaniec miasta Kobrynia (dziś Białoruś). Mieszkał czasowo i zmarł w Piasecznie. Pomnik nagrobny z figurą Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej. Odrestaurowany przez Społeczny Komitet Renowacji Cmentarza Parafialnego i firmę Bożeny Długoleckiej w 2002 r.

2. 1945/1946 – żołnierz sowiecki. Betonowy obelisk, pozbawiony oznak religijnych. Do lat 60. na nagrobku była namalowana czerwona gwiazda.

3. Wacław Kaun farmaceuta, burmistrz Piaseczna w l. 1918–1926, pochowany w grobie z bratem. Nowy nagrobek ufundowany przez Zakład Kamieniarski rodziny Szołtunów z Wągorodna w 2008 r.

4. Ksiądz Wincenty Bałul, ur. 18 VII 1874, zmarł 31 VIII 1944 r. w mieszkaniu przy Składzie Aptecznym w Piasecznie przy ul. Kościuszki. Akt zgonu, za zgodą Kurii Metropolitalnej Warszawskiej, spisany został dopiero w dniu 31 XII 1992 r.

5. Grób rodziny Jaszczółtów. Doktor Antoni Jaszczółt lekarz piaseczyński; rozpoczął praktykę przed I wojną światową.

6. Wiktor Stephan inspektor leśny dóbr wilanowskich, zarządził Lasami Chojnowskimi, w których prowadził wzorową gospodarkę. Na jego cześć jeden z rezerwatów przyrody nazwano w 1989 r. „Uroczyskiem Stephana”. Stephan ma też kamień i dąb swego imienia. Nazwa części wsi Żabieniec – Stefanów wywodzi się od jego nazwiska.

7. Grobowiec rodziny Rostkowskich, właścicieli cegielni w Dąbrówce. W 1930 r. została tu pochowana Maria z Nawrockich córka Aleksandra i Elżbiety, żona Stanisława Rostkowskiego. Zmarła w wieku 66 lat w Dąbrówce.

8. 1936 – Stanisława z Janiszewskich Derda. Pomnik nagrobny z piaskowca, z płaskorzeźbą przedstawiającą anioła pochylonego nad urną. Wykonała firma: K. Kwieciński, Warszawa – Bródno.

9. Ks. kanonik Antoni Kukalski, syn Kajetana i Wiktorii z Lipińskich, ur. 3 IX 1857 r. w Warszawie. Proboszcz piaseczyński w latach 1902–1938.

10. Ksiądz kanonik Antoni Staniszewski, były dziekan krzemieniecki, umarł w Chylicach.

11. Grób rodziny Obłakowskich. Stefan Obłakowski lekarz weterynarii. Janusz Obłakowski nauczyciel, radny miejski i powiatowy.

Sektor III

12. Grób rodziny Chruścińskich. Pomnik nagrobny z piaskowca o konstrukcji architektonicznej. W centralnej części brama z krzyżem, po bokach płaskorzeźby przedstawiające postaci aniołów.

14. Kwaterna Zgromadzenia Sióstr Pasterzanek.

13. 1917 – Leopold Klaus. Nagrobek weterana powstania styczniowego.

Sektor IV

15. 1956 – pilot Tadeusz Rajski, zginął w czasie lotu ćwiczebnego.

Groby osób zasłużonych, ciekawe nagrobki (wybór)

Sektor I

1. Grób rodziny Krasińskich. Mikołaj Krasiński syn Wojciecha i Emilii ze Starczewskich wraz z żoną Anną Felicją z Wysłouchów. Byli ziemianin urodzony w Chersoniu w Rosji (dziś Ukraina), stały mieszkaniec miasta Kobrynia (dziś Białoruś). Mieszkał czasowo i zmarł w Piasecznie. Pomnik nagrobny z figurą Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej. Odrestaurowany przez Społeczny Komitet Renowacji Cmentarza Parafialnego i firmę Bożeny Długoleckiej w 2002 r.

2. 1945/1946 – żołnierz sowiecki. Betonowy obelisk, pozbawiony oznak religijnych. Do lat 60. na nagrobku była namalowana czerwona gwiazda.

3. Wacław Kaun farmaceuta, burmistrz Piaseczna w l. 1918–1926, pochowany w grobie z bratem. Nowy nagrobek ufundowany przez Zakład Kamieniarski rodziny Szołtunów z Wągorodna w 2008 r.

4. Ksiądz Wincenty Bałul, ur. 18 VII 1874, zmarł 31 VIII 1944 r. w mieszkaniu przy Składzie Aptecznym w Piasecznie przy ul. Kościuszki. Akt zgonu, za zgodą Kurii Metropolitalnej Warszawskiej, spisany został dopiero w dniu 31 XII 1992 r.

5. Grób rodziny Jaszczółtów. Doktor Antoni Jaszczółt lekarz piaseczyński; rozpoczął praktykę przed I wojną światową.

6. Wiktor Stephan inspektor leśny dóbr wilanowskich, zarządził Lasami Chojnowskimi, w których prowadził wzorową gospodarkę. Na jego cześć jeden z rezerwatów przyrody nazwano w 1989 r. „Uroczyskiem Stephana”. Stephan ma też kamień i dąb swego imienia. Nazwa części wsi Żabieniec – Stefanów wywodzi się od jego nazwiska.

7. Grobowiec rodziny Rostkowskich, właścicieli cegielni w Dąbrówce. W 1930 r. została tu pochowana Maria z Nawrockich córka Aleksandra i Elżbiety, żona Stanisława Rostkowskiego. Zmarła w wieku 66 lat w Dąbrówce.

8. 1936 – Stanisława z Janiszewskich Derda. Pomnik nagrobny z piaskowca, z płaskorzeźbą przedstawiającą anioła pochylonego nad urną. Wykonała firma: K. Kwieciński, Warszawa – Bródno.

9. Ks. kanonik Antoni Kukalski, syn Kajetana i Wiktorii z Lipińskich, ur. 3 IX 1857 r. w Warszawie. Proboszcz piaseczyński w latach 1902–1938.

10. Ksiądz kanonik Antoni Staniszewski, były dziekan krzemieniecki, umarł w Chylicach.

11. Grób rodziny Obłąkowskich. Stefan Obłąkowski lekarz weterynarii. Janusz Obłąkowski nauczyciel, radny miejski i powiatowy.

Sektor III

12. Grób rodziny Chruścińskich. Pomnik nagrobny z piaskowca o konstrukcji architektonicznej. W centralnej części brama z krzyżem, po bokach płaskorzeźby przedstawiające postaci aniołów.

18. Adolf Małyszko współtwórca przedwojennego Towarzystwa Przyjaciół Piaseczna, radny miejski, współwydawca lokalnego czasopiśma „Echo Piaseczna”.

19. Jan Marian Krassowski profesor astronomii, wykładał na kilku uczelniach i w Towarzystwie Kursów Naukowych w Warszawie. Mieszkał w Piasecznie; w 1926 r. założył tu, przy ul. Poniatowskiego, obserwatorium astronomiczne.

20. Kazimiera i Julian Chądzińscy, bardzo nietypowy nagrobek w formie kapliczki przydrożnej, z ceramicznymi ptaszkami. Tablica epitafijna prawdopodobnie przeniesiona z wcześniejszego pomnika.

Sektor V

21. Grób rodziny Józefa i Dominiki Rowińskich. Pomnik nagrobny betonowy o konstrukcji architektonicznej. Symboliczna brama otwiera zmarłym drogę do nowego życia. Wykonała firma: B. Sypniewski, Warszawa, ul. Powązkowska 28.

Sektor VI

22. Felicja Wyczółkowska – dyrektorka Szkoły Chyliczkowskiej w l. 1909–1939 (z przerwą w l. 1920–1925) oraz Janina Koźmińska zasłużona, wieloletnia nauczycielka tej szkoły.

23. Ks. kanonik Stanisław Matysiak proboszcz w parafii Św. Anny.

Sektor VIII

25. 1926 – Feliks Śmigiełski. Nagrobek policjanta, który zginął na służbie.

Sektor VII

24. Grobowiec rodziny Muszyńskich. Pomnik nagrobny z kolorowego piaskowca, z płaskorzeźbą przedstawiającą postać modlącego się Chrystusa. Wykonała firma: W. Niedziałek, Warszawa – Bródno.

Sektor IX

26. Mateusz Koperski lekarz piaseczyński.

ISBN 978-83-921614-1-7

Biuro Promocji i Informacji
Gminy Piaseczno

www.piaseczno.eu